RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 218.948 van 19 april 2012
in de zaak A. 196.848/VII-37.833.

In zake : Luc GOYENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Koen Van Wynsberge
kantoor houdend te 3000 Leuven
Diestsevest 113
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE LIMBURG

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 juni 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie Limburg van 21 april 2010 houdende afwijzing van het beroep van de verzoeker tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Maaseik van 14 december 2009, waarbij de hernieuwing van de milieuvergunning voor het varkensbedrijf van de verzoeker stilzwijgend werd geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 maart 2012.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Koen Van Wynsberge, die verschijnt voor de verzoeker, en bestuurssecretaris Iris Kimpe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lancksweerdt heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker is exploitant van een varkensbedrijf gelegen aan de Tienderstraat 24 te Neeroeteren. Dit bedrijf is volgens het gewestplan Limburgs Maasland deels gelegen in woongebied met landelijk karakter en deels in agrarisch gebied.

4. Op 13 juni 2008 vraagt de verzoeker de hernieuwing aan van de milieuvergunning, die afloopt op 15 maart 2009. De aanvraag omvat de hernieuwing van 334 vergunde varkens van 20 tot 110 kg in woongebied met landelijk karakter, 300 vergunde varkens van dezelfde gewichtsklasse in agrarisch gebied, de opslag van 576 m³ dierlijke mest in woongebied met landelijk karakter,

de opslag van 860 m³ dierlijke mest in agrarisch gebied en de grondwaterwinning van max. 7 m³/dag en max. 2.200 m³/jaar. Op 15 juli 2008 wordt de aanvraag volledig en ontvankelijk verklaard.

5. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Maaseik neemt binnen de termijn van artikel 36, 4°, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning geen beslissing. Na afloop van deze termijn tekent de verzoeker op 2 april 2010 bij de deputatie van de provincie Limburg een administratief beroep aan tegen deze stilzwijgende weigeringsbeslissing. Dit beroep wordt op 21 april 2010 wegens laattijdigheid onontvankelijk verklaard door de deputatie.

Dit is het bestreden besluit.

6. De verzoeker dient op 28 juli 2009 een nieuwe milieuvergunningsaanvraag in bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Maaseik. Dit college vergunt op 14 december 2009 slechts het gedeelte van het bedrijf dat gelegen is in agrarisch gebied. Tegen deze beslissing dient onder meer de verzoeker beroep in bij de deputatie van de provincie Limburg. Bij besluit van 6 mei 2010 wordt zijn beroep ingewilligd en de gevraagde vergunning volledig toegekend.

IV. Ontvankelijkheid

7. De verwerende partij werpt als exceptie het gebrek aan belang op. Zij stelt dat niet valt in te zien welk voordeel een vernietiging van het bestreden besluit van 21 april 2010 nog oplevert voor de verzoeker, nu hij bij het niet-bestreden besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Maaseik van 6 mei 2010 een milieuvergunning kreeg voor het integrale voorwerp van zijn tweede aanvraag, voor een duur van twintig jaar.

8. De verzoeker stelt dat, indien het bestreden besluit niet wordt vernietigd, zijn bedrijf enkel als een nieuw bedrijf kan worden beschouwd, met als gevolg dat elke vergunningsaanvraag die na het verval van de basisvergunning wordt verleend en die niet het gevolg is van de hernieuwing van de basisvergunning, dient te worden getoetst aan de verbods- en afstandsregels. Hij wijst op zijn "bijzonder rechtsonzekere en precaire situatie", doordat het beroep tegen een stilzwijgende weigering onontvankelijk is verklaard en de verwerende partij in de plaats daarvan vergunning heeft verleend voor het exploiteren van een nieuwe inrichting, zonder toetsing aan de vigerende verbods- en afstandsregels. Het bestreden besluit zou tevens de toekomstige uitbreidingsmogelijkheden voor zijn bedrijf beperken. Enkel een vernietiging van het bestreden besluit kan volgens de verzoeker de precaire toestand rechtzetten.

9. In de laatste memorie voegt hij toe dat het feit dat de milieuvergunning van 6 mei 2010 niet onderworpen zou zijn aan het schorsings- of annulatietoezicht daaraan geen afbreuk doet, aangezien derden nog steeds, in een burgerlijke procedure, in het kader van artikel 159 van de gecoördineerde Grondwet de niet-toepassing van die milieuvergunning kunnen vorderen.

Beoordeling

10. Uit het besluit van 6 mei 2010 volgt dat de verzoeker het resultaat heeft behaald dat hij met het voorliggende annulatieberoep beoogde.

Dit besluit werd niet aangevochten en is derhalve definitief. Dat dit besluit eventueel ingevolge artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing kan worden verklaard, doet hieraan geen afbreuk. Het gaat hier immers om een loutere hypothese.

De verzoeker heeft zelf een nieuwe vergunningsaanvraag ingediend en heeft daarop een nieuwe vergunning verkregen. Hij moet daarvan dus alle gevolgen dragen, ook het feit dat deze vergunning, zoals de verzoeker stelt, tot

gevolg heeft dat de inrichting als een "nieuw bedrijf" wordt beschouwd.

De exceptie is gegrond en het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negentien april tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door

Bart Tettelin,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Bart Tettelin	**Luc Hellin**